

Примѣчаніе. Въ глаголахъ совершеннаго вида, большею частію предложныхъ, вмѣсто окончанія нѣъ для прошедшаго причастія есть еще другое на ь, когда передъ нѣъ находятся согласныя губныя: б, в, п, м, язычныя: д, т, р, н, и зубныя: с, ж. При этомъ замѣтить должно еще то, что губныя согласныя принимаютъ всегда смягчающую л, язычныя д, т сами переходятъ въ жд и щ, а зубная с въ придыхательную ш.

ВЪЗЛЮБИВѢ	ВЪЗЛЮБИЛЪ	ОТЪПОУСТИВѢ	ОТЪПОУЩИ
КОУПИВѢ	КОУПИЛЪ	СЪТВОРИВѢ	СЪТВОРИ
ОСТАВИВѢ	ОСТАВИЛЪ	ПРѢКЛОНИВѢ	ПРѢКЛОНИ
ПРѢЛОМИВѢ	ПРѢЛОМИЛЪ	ВЪЗГЛАСИВѢ	ВЪЗГЛАСИ
ПОВРѢДИВѢ	ПОВРѢДИЛЪ	НСПРОСИВѢ	НСПРОСИ
ОУТРОУДИВѢ	ОУТРОУДИЛЪ	ВЪЗЛОЖИВѢ	ВЪЗЛОЖИ

В. Собственно глагольныя формы.

І. Изъявительное наклоненіе.

Настоящее время.

ед. 1. ЛЮБИЖ	ГОРИЖ	ДРЪЖЖ	СТОЖ
2. ЛЮБИШИ	ГОРИШИ	ДРЪЖИШИ	СТОИШИ
3. ЛЮБИТЬ	ГОРИТЬ	ДРЪЖИТЬ	СТОИТЬ
дв. 1. ЛЮБИВѢ	ГОРИВѢ	ДРЪЖИВѢ	СТОИВѢ
2. 3. ЛЮБИТА	ГОРИТА	ДРЪЖИТА	СТОИТА
мн. 1. ЛЮБИМЪ	ГОРИМЪ	ДРЪЖИМЪ	СТОИМЪ
2. ЛЮБИТЕ	ГОРИТЕ	ДРЪЖИТЕ	СТОИТЕ
3. ЛЮБАТЬ	ГОРЯТЬ	ДРЪЖАТЬ	СТОЯТЬ